

و لَهُ أَيْضاً،

عظماهای
گویید

در سعادت
«خان» شدن خود

مَبْنُومٌ دُوشَنَّهُ مَحْمُومٌ بَرُّمٌ دِ غَالِ
پُنْدَرِی یَکِ بِلِجُّمِ مَکْرَه
کَنْدُ وَاکَنْ مَزْنِمٌ، وِل مَکْنَه
وَلِی، وَاز مَمَکْرَه وُ، نَمَکْذَرَه
رُومٌ وَرِی بَر مَکْنِم... یَکِ خُ نِ
کَه گُیْم: نَگَاح کُ بِی، چِیزُم مَرَه!؟
مَدْنِم، پَپَهْرِزِی مِ خُ نَفْتِدَه...
وَلِی، یَکِ «کِت کِت» خَنْدَه دَرَه
مَکْه: هِی! جَنْابِ خَان! تَرْفِیْعِ تُو
شِرِنِی فَقَد رُوور کِرْدَه دَرَه!
...

پس گُیه؛ خَان شَدَه مِ کُلْفِ شَدَه مِ
کَه تَنَه مِ اَدُ دَرُوزَه رَدِ نَمَرَه!!!

امضا:

هشتم دی خان !!!

شهریور ۱۳۹۰